

KISS OTTÓ

Gyorsmozi

FILMELŐZETES

Hízó borbély, a falu fodrásza, aki Hídvégiről magyarosított, hogy mindenki egyből megértse a nevét, és aki olyan vékony volt, hogy ha atlétatrikóban akár csak egy kisebb paradicsomot is lenyelt, jól lehetett követni a zöldség útját a testében, most a műhelyből nyíló apró szobában ragasztott. A borbélynak nem volt papírja a fodrázmesterségről, hivatalosan nem is gyakorolta, mégis sokan jártak hozzá. A gyerekek a makettek miatt, amik megtöltötték az apró szobát, a felnőttek a hírek miatt, ugyanis a kocsmán kívül Hízó borbély illegális fodrászata volt az egyetlen hely a faluban, ahová naponta friss információk érkeztek, hogy aztán hajvágás vagy borotválás közben cseréljenek gazdát.

A fodrázműhelyből nyíló szobába, Hízó borbély szentélyébe, csak a kiválasztottak léphettek. A férfi most is egyedül ragasztott, egy TU-134-es modell meglazult szárnyát próbálta visszailleszteni lángoló tekintettel eredeti helyére, de az akció válságba került, mert a csirizzel vegyített Palmafix, ami megfelelő arányban keverve a borbély és a beavatottak szerint is a világ legjobb ragasztója, idő előtt megkötött a mester ujján.

Csengettek.

Kuncsaft, gondolta Hízó borbély, az asztal szélére tette a ragasztós tubust, ami azonnal leesett a szőnyegre, és amikor a fodrász megfordult, a Tupoljev makettjét is levette az asztalról, ám mindebből semmit sem vett észre. A szentélyből kilépve viszont azonnal észrevette Ármin bácsit, aki a műhely üvegablakának utcafelőli oldalán verte ki a dohányt a pipájából.

Nem a lépcsőre kéne ganézni, mondta Hízó borbély, amikor ajtót nyitott.

Elúzi a szúnyogokat, rejtette a zsebébe a pipát Ármin bácsi.

Meg a vendégeket, tessékelté beljebb a borbély az öreget. Mi lesz, vágás vagy borotva?

Maga szerint, kérdezett vissza az öreg.

Hízó borbély intett Ármin bácsinak, hogy foglaljon helyet, aztán a tar koponyára meredt, és elővette a szappant meg a pamacsot.

*

Most hallottam az öreg Ármintól, szappanozta Ürmös Lajos arcát Hízó borbély, hogy össze akarják vonni a két téeszt az okosok. Palotás Pétert akarják könyvelőnek.

Tudom, bólintott aprót Ürmös Lajos, amitől kicsit habos lett az orra.

A borbély a könyvelő szemét kereste a tükörben, amikor meglétt, jelentőségteljes hangsúllyal kérdezte meg:

Nem bánja?

A Petőfi Termelőszövetkezet sokat próbált könyvelője letörölje a habot az orráról, és erősen koncentrált, hogy uralkodjon az indulatain. Másodpercekig nem szólt, aztán szemrehányóan nézett a tükörre, kereste a borbély szemét, de sokáig csak a hatalmas ádámcsutkát láthatta mozogni.

Hallotta, mi volt a tejjel Lovászéknál, kérdezte aztán tettetett nyugalommal.

Hallottam hát, mondta a borbély, még azt is tudom, hogy a maga felesége egyértelmű rontást állapított meg az eset kapcsán.

Ürmös Lajos most jól látta Hízó borbély szemét, mert a férfi közben lehajolt, hogy hozzákezdjen a borotváláshoz. Sem a szeme, sem a szája nem mosolygott.

Hát én azt mondom, fakadt ki végre a könyvelő, hogy igaza van a Pirinek, mindig is igaza volt. És ha a véleményemre kíváncsi, szerintem, és ebben szintén egyetértek a Pirivel, szerintem a faluban minden baj okozója a Palotás család, és elsősorban a Palotás Péter. Neki mindig minden sikerül, és mindig másnak a rovására.

Lajos, váltott bizalmasabb hangnemre a borbély, azt igazán nem mondhatja, hogy a Palotás Péter tehet arról is, hogy a megye összevonja a téeszeket.

Arról nem tehet, de hogy ennek a hasznát is ő fölözi le, abban már akkor is biztos voltam, amikor hallottam, mire készülnek.

Miért, maga nem jár jól, kerekítette a szemét a borbély a tükörben. Legalábbis rövid távon biztosan, tette hozzá.

Mér járnék én jól?

Hát a mozi, mondta a borbély.

Milyen mozi, kerekítette most Ürmös Lajos a szemét a tükörben.

Ne mondja, hogy nem hallotta?

De mondom.

Na látja, mosolygott széleset Hízó borbély a tükörre, tudok én magának jó hírrel is szolgálni: jövő augusztus húszra mozit akarnak az okosok a régi fürdő helyére, állítólag már el is készültek a tervek, maga lesz a főnök. Főművezető és egyben koordinátor.

En, kérdezte a könyvelő elégedett arccal.

Maga, mosolygott a borbély, és leengedte a borotvát a csípőjéhez.

De jó, hogy nekem meg nem szóltak, vágott önelégült képet Ürmös Lajos, aztán hozzátette: igyekezzen azzal a borotválással, augusztus húszig már egy év sincsen hátra.

Száraz őszi leveleket sodort az Ady utca hűvös oldalán a szél. A nap késő délután ide is benéz, de a kocsit mellett futó japánakácsr miatt akkor is csak foltokban mutatja magát a fény a gyalogútnak. Talán ezért, talán másért mondta Ürmös Piri Magdikának egy tizenhárom évvel ezelőtti őszi délutánon, azután, hogy Magdika hazahozta az újszülöttet a Zöldkeresztből, hogy szép fiú lesz ebből a Petiből, úgy vetkőzteti majd a lányokat, mint az ős a fákat.

Én mondom magának, mondta Ürmös Piri.

De Piri nem tudta, hogy tizenhárom év múltán az érparton, a szomorúfüzek alatt éppen a lánya lesz az, akit Palotás Peti vetkőztet majd.

Ha Peti messziről nézte a lány ölet, fiatal sünnre emlékeztette, de amikor megérintette, olyan meleg és puha volt, mint amikor galambfiókát simogat az ember a tenyerében.

Galambom, mondta Palotás Peti apja nemrég a fiú anyjának, és megigazította a befőttes gumit a Sokol rádión.

Galambom, mondta Palotás Peti a szomorúfüzek alatt most Ürmös Petrának, és megsimogatta a galambfiókát a tenyerében.

Az öled igazi női öl.

A lány nevetett. Az ölem öl, kérdezte aztán.

Palotás Peti megcsókolta az arcát.

Apád mit szólna, kérdezte Petra, és végigsimított a fiú fején.

Nemtom, mondta Peti. És a tiéd?

A lány vállat vont.

És az anyád?

Madár maradt, de nem repül, fordított a fején Petra, hogy a fiú szemébe nézhessen. De csak nézte, úgy maradt, nem szólt sokáig. Visszavonom a nevetést, mondta aztán.

*

Lovász Mari vászonlepedőt terített a piac betonjára. Ülje rá, üvöltötte.

Emmeg minek, kérdezte Jávorka.

Majd megtudod, csak ülje rá.

Jávorka elhelyezkedett a vászonlepedőn.

Feküdhatsz is, ha akarod. Nem olyan, mint a tenger öblében?

Pontosan olyan, mondta Jávorka, aztán kicsit arrébb ült, mert nyomta a seggét egy kavics. Lovász Marira nézett, várta, mi történik. A lány nagy levegőt vett, öcsém facsiga, pöcsöd a kocsiba, kiáltotta, aztán hirtelen elhallgatott, és Jávorkára nézett.

Rendesen megvolt a varázskiáltás, most má játszhatjuk a tojásátvezetést, mondta.

Ammeg mi, kérdezte Jávorka.

Hát van a tojás, bebújtam a nadrágod egyik szárán, és átvezetem a másik szárába, úgy, hogy ne törjön össze, szedte ki a kosárból a tojást Lovász Mari.

A kezeddél?

A kezemmel.

Ammeg mire jó?

Hát hogy ne törjön össze a tojás.

Amúgy se törik, csak ha a betonhoz vered, mondta Jávorka.

Lovász nagymama szerint a bolondoknak akkora a micsodájuk, mint egy vimes doboz. A tied is akkora, kérdezte a lány.

Mér, szerinted én bolond vagyok?

Nem vagy bolond, de attól még lehet akkora. Máskülönben ez nem is igaz, mert nem férne be a nadrágodba.

Micsoda?

Hát a micsodád.

A vimes doboz?

Aha, vicsorgott a lány.

Hülye, az kisebb olyankor. Csak néha megdagad.

Amikor leöntik joghurttal, bólíntott Lovász Mari, a szemüvege kicsit előrecsúszott az orrrán.

Má mé kéne leönteni joghurttal?

Azt olvastam, hogy van olyan lány, aki leönti a fiúnak joghurttal, csak akkor dagad meg.

Tán a Képes Újság írja?

Lovász Mari hallgatott.

Joghurtot is hoztál, kérdezte Jávorka békülékenyen.

Nem volt otthon, csak mustár, húzta el a száját Lovász Mari. De azzal is lehet önteni. Szerintem pont olyan lesz, mint a virsli. Az amerikaiak például mustárral eszik.

A vimes dobozt, nézett tűnődve Jávorka a nadrágjára, aztán, ugyanúgy, Lovász Marira.